

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqv̄et E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 7. de officio Sacerdotes, & præparatione ad Sacrum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

CAPVT VII.

*Meditatio de Sacerdotis officio, subserviens etiam
Sacrosanctæ Communioni.*

*1. Pet. 2.
Omnes
Christiani
Spirituales
sunt Sacer-
dotes.*

Nota.

NOTA hoc exercitium propriè videri esse pro Sa-
cerdotibus: sed cum omnes Christiani ejus mu-
nere fungantur spiritualiter, juxta illud D. Petri: Vos
estis gens sancta, Regale sacerdotium, ad omnes etiam
pertinet. Immo & in Canone, idcirco Sacerdos ait: pro
quibus tibi offerimus, vel qui tibi offerunt. Quia tamen
aliqua, non ita commodè omnibus tribuuntur, idè di-
uerso caractere, ea posita, quæ non sunt omnibus
communis.

PRÆLVDIVM I. Compositio loci: Constitue te cor-
ràm Deo vnà cum universo hominum genere, eorum-
que multitudine innumerabili, ut est arena in litore
maris.

PRÆLVDIVM II. Pete humillimè gratiam, ut scias
quod sit officium Sacerdotis vel communicantis, &
exequaris.

Rom. 8.

Jacob. 4.

PVNCTVM I. Considera Primò summam Christi
IESV in nos charitatem: quæ vult omnia nobis sua esse
communis. qui enim nobis seipsum, nonne omnia se-
cum donavit? Dedit se tibi: & quis es tu? vapor & nihili-
lum dedit tibi, Quis? ille Deus: se tibi; & non dabis re-
Deo tuo? se dedit, & ut sic loquar, subiecit se potestati
tuæ, ut quoties voluerit homo, sistat se. Et quorsum,
Domine IESV? quorsum? ut sis mihi in cibum & po-
tum, in medicinam, solatium, refrigerium. Præterea ut
tu regnum sis illi, Rex enim ipse est, & in hoc natus est,
& ut Sacerdotium communicet animæ tuæ. Ipse enim
Sacerdos est secundum ordinem Melchisedech. Itaque
munda illi templum cordis tui, & fac ut in altari illius
semper vivat charitas ignis ejus, & requiescat in eo pax
illius.

Con-

Considera verò tu, ô Sacerdos, coram Deo univer-
 sum ut dixi genus hominum; & observa, ut singulis sua *Sacerdotii*
 munia Rex summus, Dominus, & Paterfamilias tri- *dignitas.*
 buat: summum autem inter ea esse sacerdotium. Pri-
 mò, respectu populi: Omnis namque Pontifex ex ho- *Hebr. 5.*
 minibus assumptus pro hominibus constituitur in his
 quæ sunt ad Deum, ut offerat dona & sacrificia pro
 peccatis. Secundò, respectu Dei: quia cum alii circa
 alia versentur, Sacerdotes circa personam Regis sum-
 mi; quam quotidie vestiunt speciebus sacramentali-
 bus, deferunt ac distribuunt. Vide quanta dignitas Sa-
 cerdotum! Hinc viri sancti, ut Antonius, manus Sa-
 cerdotum deosculari cupiebant, S. Franciscus prius il-
 los, quam Angelum venerari; Constantinus in Con-
 cilio, non nisi juberetur, confidere; S. Catharina Se-
 nensis eorum vestigia deosculari solebat: & in veteri
 testamento, summa illis reverentia, ut ab Abrahamo
 Melchisedech, & tumma privilegia deferebantur; ad- *Deut. 17.*
 eò, ut etiam morte morererer, qui obedire nollet sa-
 cerdotis imperio. O Rex regum & Domine dominan-
 tum, quanto te amore ac honore prosequi debemus;
 qui de stercore elegisti nos, ut collocares cum princi-
 pibus populi tui! Quam vereri debemus, ne qui plus *Greg. hom. 9.*
 cæteris in hoc mundo accepisse cernimur à te, auctore *in Evang.*
 mundi, gravius inde judicemur; ô quam triste tibi ac-
 cidit esse multos, qui nesciunt te Dominum, neque
 officium Sacerdotale, Regale Sacerdotium; & quos
 dignatus es mensâ tuâ & visitatione, vendere in taber- *Gen. 27.*
 nâ hujus mundi, non pro pulte ut Esau, sed pro haustu
 uno fœdæ voluptatis primogenita sua, & animam suâ *Rom. 8.*
 gratis venūdate sub peccato: immò & te primogenitū
 nostrū è multis fratribus, pro fimo, pro stercore, omnia *Philip. 3.*
 enim verè arbitratus est Apostol⁹ tuus ut stercola. Me-
 ritò mandasti in lege tuâ, ut qui altari serviunt, vinū &
 ficeram non bibant: vinum scilicet in quo luxuria, ut *Judis. 13.*
 bibant te LESV amantissime, vinū germinans virgines.

Fff

Contij

Confidera ô anima sponsa Christi, felicitatem tuam, & vide quanti te faciat veniendo ad te Christus IESVS, facit certè Arcam testamenti, siquidem est in te velut throno suo; immò deliciae ejus sunt esse tecum, & colloqui. In arca erat Manna, quòd verò melius esse potest quàm ipse? Patres enim nostri manducaverunt Manna, & mortui sunt; qui autem manducat hunc panem, vivet in æternum. Arca autem fœderis es; quæ enim arrha major, promissio major esse potest, quàm si tradat tibi se Dominus IESVS tuus? Ergo fac obsecro, Domine, ut sim arca ex lignis imputribilibus, & auto mundo charitatis vestita. Et ut sicut B. Virgo Mater tua, cui aliquâ ratione assimilor dum te suscipio, inveniam gratiam in oculis tuis.

*Communi-
cans est vel-
ut arca.*

*Communi-
cans B. V.
similis.*

*Deut. 17.
Num 18.
Sacerdos
Prophetis &
Moyse & S.
Ioanni &
Angelis cõ-
paratur.*

Malach. 2.

*Gregor.
Hieron.*

PUNCTVM II: Confidera, ô Sacerdos, dignitatem tuam, quibusque comparari ob munus illud possis, ut discas non superbire, sed honorificare ministerium tuum. Comparari Sacerdotes possunt, & tu potes i. veteris testamenti Prophetis; per quos Dominus confitebatur & loquebatur. Secundò, sancto Ioanni Baptistæ; qui præcursor Domini eum semel tetigit & abluit; cum Sacerdos quotidie consecret, contrectet eum eoque pascatur. Tertiò Angelis; quia sicut hi Loth de Sodomâ, Israëlitas per desertum duxerunt, Eliæ panes tulerunt: ita Sacerdotes spiritualiter facere oportet: Labia Sacerdotis inquit Malachias, custodient scientiam, & legem requiret ex ore ejus: Angelus enim Domini exercituum est. Quod si ita est, & sacerdotale cor ut Gregor. arca testamenti, in quo spiritualis doctrina videtur, & proculdubio tabulæ legis jacent: si, ut Hieron. Dei & hominum sequester est, ejusque ad populum nuntiat voluntatem; nõnne, si ignorat legem, ipse se attingit non dignè esse se sacerdotem? si verò non faciat, cum sciat, ex ore suo se judicat? Quartò, comparatur Moyse; quia educunt populum de Ægypti, id est peccati, servitute, & præcunt exemplo, Quid igitur? an non

non iudicium severissimum fiet, si quis verbis prædicer voluntatem Dei, & non faciat? & pœnitentiam, patientiam, charitatem, & humilitatem, & factis contraria faciat? Quintò, B. Virgini etiam aliquâ ratione assimilantur; quia inter manus Sacerdotis quotidie Verbum caro fit: imò Sextò, divinitas aliqua est hæc dignitas. unde dicitur: Ego dixi, Dii estis: Diis non detrahes, & iterum: Afferte Domino filii Dei, afferte Domino filios arietum. Hos jam non sacrificat Sacerdos, sed filium Dei. Vide obsecro, quàm dignè has personas sustineas, videamus, frater mi, ne nos quibus dictum est, Dii estis, audire cogamur: Vos autem sicut homines moriemini, & sicut unus de Principibus caderis. O dulcissime Jesu, quid retribuemus tibi pro omnibus quæ retribuisti nobis? Tùne dignaris per nos sacrificium offerre, peccata dimittere, amicos appellare, cælum aliis aperire, & ob ingratitude nostram claudetur illud nobis? O mira divinæ bonitatis dignatio? servi digni non sumus, & amici vocamur. & per hanc amicitiam vis omnia nobis communia: quæcumque enim audivisti à Patre, nobis nota fecisti; & dixisti: Dispono vobis sicut disposuit mihi Pater meus, regnum, ut edatis & bibatis super mensam meam. O sanguineis digna res lacrymis, quod sæpè amici tui osculo te tradant; qui edunt non panes tuos, sed te te quotidie; aluntur patrimonio tuo, & illud dissipant; pastores sunt & dispergunt exemplo greges; amici dicuntur, & sunt, qui alios exemplo ad inimicitias tecum provocant; imò averunt aliquando à te, & vix sinunt ad amicitiam tuam unquam redire.

PUNCTUM III. Considera, ô anima, te esse templum Dei optimi maximi, & attende, an æquum sit ut ibi Dagon colatur, ut ibi Beelzebub adoretur, id est superbia, avaritia, ambitio, luxuria regnet. Non regnet, ait ille, peccatum in vestro mortali corpore, non regnet, obsecro, in te, ô anima immortalis, mors & perditio.

Fff 2

Consi-

*Psal. 81.**Exod 2.**Psal. 28.**Gratiarum actio.**Gregor.**Ioan 15.**Luca 22.**Sacerdos malus quid agat.**Anima est templum Dei.**Dei.*

*Matth. 5.**Jeremia 9.**Iob. 30.**Luca 12.**Hebr. 6.**2. Corint. 6.**2. Cor. 6.**Bellar. l. 2.**de Gemitu**Columbe,**c. 5. & 6.**Quantum**Sacerdos di-**stare mori**bis debeat à**vulgo.*

Considera, ô Sacerdos, tibi dictum illud Salvatoris: Vos estis sal terræ: quòd si sal evanuerit, in quo salietur? ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus. Vide igitur qui à corruptione luxuriæ, avaritiæ, superbiæ, alios servare debes; quantoperè cavendum tibi sit; ne infatuëris & conculceris; & quo pacto id factururus sis. Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum? Quid dicam, Deus meus? cithara mea conversa est in lectum, & organum meum in vocem flentium. Multum enim datum est nobis: sed cui multum datum est, multum quæretur ab eo; & cui commendarunt multum, plus petent ab eo. Certè (de Sacerdotibus enim illud scriptum video, & exemplis probatum) impossibile est eos, qui semel sunt illuminati, gustaverunt etiam donum cæleste, & participes facti sunt Spiritus sancti, & prolapsi sunt; rursus renovari ad pœnitentiam; rursus crucifigentes sibi metipsis filium Dei, & ostentui habentes. Nonne verò ita contingit tibi benignissime JESU; dum te audent illi aliquando cælo evocare, & tractare filium Virginis, qui paulò ante contrectabant membra meretricis? Nescitis, quoniam corpora vestra membra sunt Christi? tollens ergo membra Christi facies membra meretricis? absit. Quæ participatio justitiæ cum iniquitate? aut quæ societas lucis ad tenebras? quæ autem conventio Christi ad Belial? aut quæ pars fidei cū infidei? quis autem consensus templo Dei cum idolis? Vos enim estis templum Dei vivum, sicut dicit Deus: Quoniam inhabitabo in illis, & inhabitabo; & ero illorum Deus, & ipsi erunt mihi populus; propter quod exite de medio eorum, & separamini, dicit Dominus, & immundum ne tetigeritis, & ego recipiam vos.

Considera Secundò, quantum debeat pastor ab eo ve distare; dux à milite; Rex à cerdone; magister à discipulo; qui alium portat ab infimo; Angelus ab homi-

ne: & hoc tibi, ô Sacerdos, applica. Cogira, cur à plebe officio, fori privilegio, & libertate vectigalium separatus sis. Nónne ut moribus etiam distes? vides, ait *Ambrosius*, in Sacerdote nihil plebeiũ requiri, nihil populare, nihil commune cum studio atque usu & moribus multitudinis? sobriam à turbis gravitatem, feriam vitam, singulare pondus dignitas sibi vendicat sacerdotalis. Quomodo potest observari à populo, qui nihil habet separatum à populo? Hieron. verò, vulgus, ait, *Hier. sup. Isaiæ 32.* indoctum in die iudicii, tanquam Gith, & cyminum corripietur virga & baculo; Sacerdotes autem magnis suppliciis torquebuntur. Appendit enim Dominus dona sua, & talentorum usuras repetit, & pondere sanctuarii trutinat opera nostra: nisi illa tantum distiterint à vulgo; quantum dignitate anteimus; tanquam minus habentia rejicientur.

PUNCTUM IV. Considera, ô anima, tibi dictum: Vos estis lux mundi, & licet id omnibus dictum, sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum qui in cælis est; tamen id magis tibi, ad quem toties venit justitiæ sol. Quid enim turpius quàm filium videri tenebrarum, quem sol ille toties venit ut illustret? *Matth. 6.*

Quòd si verò id cuius animæ quid tibi, ô Sacerdos, faciendum putas? Cogita, obsecro, mi frater, dum tempus est miserendi, dum habes placabilem Dominum, cui enim maximè hoc dictum convenit? nõnne tibi? & vide quale, ô obsecro, lumen sis. Non potest civitas abscondi supra montem posita. non poterit latere virtus tua, non poterit iniquitas tua. Cogita, obsecro te statutum velut Pharon navigantibus hoc mare, & vide quæso, ut non verbo, sed opere luceas. O quantum tibi & mihi paratum iudicium, si exemplo in devia & syrtes & charybdes animas ducamus? Quid putas faceret rex, si quis exaltatus ab illo de stercore, & missus, ut ad se populum convertat, averteret; ut sibi

eum conciliet, ad seditionem contra se, seu peccatum exemplo provocaret? Nos enim legatione fungimur pro Christo. Beati, ait Bernar. pacifici quoniam filij Dei vocabuntur. Considera, ait, non pacificos, sed pacificos commendari. Timeamus ergo vehementi simi, ait Gregor. fratres charissimi, & curemus ut conveniat actioni nostræ ipsum ministerium nostrum. De peccatorum quotidie relaxatione cogitemus: consideremus sine cessatione, quid sumus. Sanè ait, Bernard, si alterem, & non meliorem esse delectat, non præmium, sed præcipitium expectamus.

Greg hom.
17. in Euag.

1. Pet. 2.

Anima iusti
Regnum
habet.

PUNCTVM V. Considera an hæc tibi quadrent, anima, quæ toties Christi corpore pasceris, an electum sis genus & electa ex millibus, ut tibi toties se comminuet fons omni boni; quantum præ aliis eum timeas, colas & ames. Electus erat populus ut peculiari cultu eum honoraret. 2. Attende an, quia es Regale Sacerdotium, verè Rege dignos mores habeas, & cui hominum, cui creaturæ servias. Obsecro te, noli degenerare servitute duram, quæ ad regna vocata es. Nunc verò te & me alloquor, ô Sacerdos, nos verè genus electum, Regale Sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis, qui nos de tenebris vocavit in admirabile lumen suum, dicito mihi, poterimùs ne in die Domini novissimo meritò audire: vos autem genus electum? An verò sicut populus sic & Sacerdotes, leves, vani, & cupidi sumus? An ut Reges animo nostro moderamur? An gens sumus sancta? populus dignus qui ita acquireretur? tanti emeretur, id est sanguine unigeniti filij Dei?

Apos. 1.

O IESV Redemptor mi, fecisti nos infinitâ dignatione tuâ & charitate Reges, & Sacerdotes Deo & Patri tuo. Et quorsum? scriptum video, ut annuncietis virtutes ejus qui de tenebris vos vocavit in admirabile lumen suum. Eramus aliquando tenebræ, nunc autem lux in te, Domine IESV. Utinam ergo sic luceat lux nostra

stra coram hominibus ut videant opera nostra bona, & glorificent te, ô Jesu, salus nostra. Quòd si in lege veteri Sacerdos sine maculâ esse debebat; nōne id multo magis in nova oportet? & non cæcum esse ignorantia, non claudum inconstantia, ut sic nos existimet homo quasi ministros Christi, ut dispensatores mysteriorum Dei. Et ad hoc, considera cærimonia veteris legis, quibus Sacerdos sacris aptabatur. Primò: vestibus ordinariis exuebatur; ut sciamus & nos oportere deponere, secundum pristinam conversationem, veterem hominem, qui corrumpitur secundum desideria erroris. Inde albâ vestiebatur, quâ puritas significatur. Secundò Hyacinthinâ tunicâ; qua cælestis vita. Sacerdotes enim oportet verè posse dicere cum Apostolo, Nostra conversatio in cælis est. Ex hac pendebant tintinnabula de auro purissimo, & inter hæc malogranata; quia incitare omnes exemplo ad pietatem debent. Deinde ornabatur rationali de auro, Hyacintho, purpurâ, coccoq; bis tincto & bysso retortâ, opere polymitario, quod quatuor elementorum colores præferbat. unde colligunt Doctores, ex hoc intelligendum, Sacerdotem velut Atlantem, totum mundum sacrificiis & sanctitate sustinere debere. Hic igitur attende quot toto orbe peccent; & periclitentur animæ; quibus tu sacrificio adesse, si velis, potes, & charitatem ac zelum excita. Hoc indicabant lapides duodecim preciosi, in quibus erant nomina filiorum Israël posita in rationali. quemadmodum & per verba Virim & Thumim, id est doctrinam & veritatem, eum memorem reddebant, in his populo præire debere Sacerdotem. Si autem in figurâ tanta observantia, quanta in veritate? In fronte habebat laminam de auro purissimo: scriptum in eâ erat opere gemmario, Sanctum Domini: eratque hæc in fronte Sacerdotis, ut vita tota sanctitatem præ se ferret. Sancti ergo simus Deo nostro, & sacerdotes Dei induamur justitiam. Sanctus

Sacerdos debet esse sine macula.

1. Cor. 4.

Cærimonia legis qua.

Philip. 3.

Sacerdos quasi Atlas.

Zelo ardere debet Sacerdos.

*Sacerdos pro
omnibus in-
tercedit.*

Chrysoſt. Eum, inquit, qui pro civitate totâ; quid dico, pro civitate? immò verò pro univerſo orbe terrarum, legatus intercedit, deprecaturque, & apud Deum, ut hominum omnium, non viventium modò, ſed etiam mortuorum peccatis propitiuſ fiat; qualem quaſo eſſe oportet? imputandum ergo timeamus nobis, ſi ſtare inter mortuos & viventes, cum Aaron, & plagam orando avertere digni non ſumus, immò fortè provocemus.

*Luca 22.
Inſtitutio
Sacerdotis.*

PUNCTVM VI. Confidera, ô anima quibus ceremoniis Dominus IESVS Sacerdotes novi Teſtamenti creârit. Primò, pridie, quàm pateretur, ſummam omnium ſuorum operum, magnâ voluptate (quam indicat illud: Deſiderio deſideravi hoc Paſcha manducare vobiscum) facere voluit, priuſquam opus redemptionis paſſione conſummaret, ſanguine ſignaret. Ingreſſus eſt cœnaculum grande ſtratum, precioſamque adhibuit (quæ etiamnum viſititur) ſupelleſtilem, ut exhibebat myſterium. & ſurrexit æqualis Patri, à cœna, & ipſe ponit veſtimenta ſua, & proſtratus, ô dignatio ſumma! pedes lavit diſcipulorum; & exhortatus eſt eos ad humilitatem, charitatem, & omnimodam perfectionem. Vides quomodo ponere factum, pedes aliorum, & affectus erga terrena lavare debeas, id eſt, exemplo tuo homines à terrenis avocare, ô anima, quæ toties ad cœleſte convivium vocaris, quàm mundam te eſſe oporteat, quàm precioſa cordis tui vaſa offerre debeas.

Joan. 13.

Et verò, ô frater, ô Sacerdos, nos ad majora vocati ſumus. Nonne ideò putas, poſtquã triennium in ſchola virtutis ſuos exercuiſſet Apoſtoloſ Dominus noſter IESVS, tum demum Sacerdotes ordinari, & quidem in pectore illo decumbente Ioanne virgine? qui enim ad pectus IESV, ad ſacrificandum corpus ejuſ accedere vult, & eſſe diſcipulus, quem tu Magiſter bone, dulciſſime IESV, diligas, virgo lit oportet, & purus. Sanè ſi pa-

nes propositionis in mensâ aureâ ponebantur, immò *Exodi 25.*
 etiam in clibano aureo (ita Lyranus) coquebantur; de-
 nique in auro purissimo servabantur; quantâ hîc puri-
 tate opus, quàm arctè renes constringendi? nihil enim
 tam adversarium filio virginis quàm impuritas, qui om-
 nibus infirmitatibus nostris se subiecit, de Virgine
 tamen nasci voluit. Quantum ergo ei displicet impu-
 ris animis suscipi, pollutis manibus tractari, templum
 suum libidine violari? Nescitis, ait Apostolus, quia *1. Cor. 6.*
 templum Dei estis, & spiritus Dei habitat in vobis? si
 quis autem templum Dei violaverit, disperdet illum
 Deus. Lavamini igitur & mundi estote: mundamini
 qui fertis vasa Domini; maximè, cùm etiam Ethnici
 Sacerdotes. Venere, carnibus & vino abstineant. Ad *Isaie 1.*
 quod meritò exclamat August. O grandis Christiano- *Isaie 2.]*
 rum miseria! ecce Pagani, doctores fidelium facti sunt; *August.*
 & peccatores ac meretrices præcedent nos in regno
 Dei. Illi certè, ut Ninivitæ surgent in iudicio, & con-
 demnabunt nostram inertiam & lasciviam. Graviùs *Matth. 21.*
 enim peccant indignè offerentes Christum regnan- *August. sup.*
 tem, quàm qui eum crucifixerunt ambulantem in *Psal. 88.*
 terris. uti pro favo mellis & manna cælesti, dant, &
 dederunt in escam Christi fel; & in siti ejus potave-
 runt eum aceto, & super dolorem vulnerum ejus ad-
 diderunt. Quis non contremiscat audiens Ozam *2. Reg. 6.*
 percussam, volentem sustinere arcam? Quis non ad-
 mitteretur se veritatem divini iudicii in Moyse dubitan-
 te, & prohibito cum Aarone intrare terram san-
 ctam?

PUNCTUM VII. Considera Primò, quâ devotione *Quâ devo-*
 & desiderio accedere te oporteat, ô anima. Si enim *tione com-*
 convivium magnum, sumptuosum paratum foret à *municandū.*
 Rege, quàm indignum si vilis homuncio invitatus re-
 spueret & significaret illi, quòd malit ire ad haram,
 & comedere cum porcis, etsi siliquis eorum explere
 ventrem nequeat; sic facis quoties, pigrè & segniter

Fff 5 ad

ad cæleste hoc convivium vadis.

Considera Secundò, quæ Deus tibi dederit in hac vitâ bona, & scis non alio sine quàm ut ita uteris, ut dignum te faceres hac cænâ cælesti. miraris? Ecce si vitæ det & panem quotidianum, supersubstantialem te postulare vult, si vestem largitur, nõnne ut vestem nuptialem habeas, eaque ornatus sic in triclinio ubi corpus ejus distribuitur compareas? si honores tribuit nõnne ut honorifices eum præ aliis in Vener. Eucharistia? ideò enim compareret, ideò circumferri vult, dulcissimus Redemptor noster.

Quanta debeat esse Sacerdotis puritas,

Nunc verò, ô Sacerdos, quâ te & me par est præ aliis desiderio & præparatione accedere? nõnne ideò curâ rerum temporalium liberati sumus? Quid clamant purgandæ animæ eorum, quorum sanguine & sudoribus vivimus, nisi vindictam, si non exhibeamus illis vitâ sanctâ, & orationibus nostris misericordiam? Illi tibi sua dederunt, ut eas juves; illæ suam defraudarunt genium, ut tibi laute esset. Ut quid putas, qui de eleëmofynis eorum fidelium vivis, & Christi Iesv. patrimonio? Tunc potes surdâ aure audire illud: Misere-mini mei, misere-mini mei, saltem vos amici mei; nos amici eorum simus oportet, si grati esse volumus; nos illis solatio esse, quarum plurimæ torquentur, quod bona malè pepererint, et si postea pœnitentes, quibus tu & ego fruimur.

Animarum purgatorii postulatio.

Considera quanta sit gratia, ô Sacerdos, quòd egrotuque dicere queas: Dominus pars hæreditatis meæ, & calicis mei; & iterum, funes ceciderunt mihi in præclaris; etenim hæreditas mea præclara est mihi, verè enim præclara est. Ideò meritò exclamat S. Augustinus: Quæ conventio Christi ad Belial? Qui possessiones terrenas relinquere nolunt, cur peccata populi comedunt? & decimas cum filiis Levi accipiunt, quomodo inter cæteras tribus partes accipient? Si ergo hæreditas nostra

Psalms. 13.

Rom. 8.

Dominus; cur militantes Deo multi, implicant se secularibus?

laribus? cur plus nugis & fabulis tempus teritur, quàm meditatione & oratione?

Considera deinde illa verba: Spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus, id est, postulare facit, & vide quo dicendi sint spiritu agi, qui sacrosancta agunt minùs sepè reverenter & accuratè, quàm domestica negotia sua & aliorum agere soliti sunt? Considera tertio, sacrificium hoc esse illud, Primò, quo Deus maximè honoratur; Secundò gratiæ pro omni creaturâ aguntur, & Deus propitiatur; Tertio, quo beneficia pro toto orbe petuntur. Si ergò adorare & honorare pro omni creaturâ vitæ & mortis imperium habentem debes: quâ par est devotione offerre hoc acceptissimum & nobilissimum sacrificium, & majus omnium Sanctorum meritis? offers enim, ô Sacerdos, Christum; immò ipse se offert per te: quod majus longè est, & acceptius Deo, quàm sint omnes omnium Sanctorum laudes. vis ergò gratissimum opus sanctissimæ humanitati Christi facere? crebrò sacrificium hoc offer, cum nullo magis Deo Patri gratus fueris quàm illud offerendo. Vis B. Virgini amâtissimæ Matri & Dominæ nostræ rem gratissimam præstare? offer illius amplexibus filium ejus recens natum inter labia & manus tuas. vis sanctos maximè honorare, & gratificari? offer illud sacrificium in gratiarum actionem pro beneficiis quæ in eos divina contulit liberalitas. Equidem sacrificium hoc respondet magnitudini beneficiorum; immò majus est. Si ergo pro omnibus orare, partes Christi Iesv agere (qui quoties Missa peragitur, ipse vulnera ostendit Deo Patri, & pro nobis vermiculis etiam advocari partes agere dignatur, & interpellat pro nobis) si propitiare oportet Deum pro universis: quantam abferre innocentiam necesse est! O tremendum, terribile, divinum, deificum, sacrosanctum, plenum divinitate, honorificum, summum, singulare sacrificium! quis fidelium, ait Gregor. habere dubium possit, in ipsâ immola-

*Cur sacerdotes
pii esse
debeant.*

*Quid hoc
agatur Sa-
crificio.*

*Gratissimum Deo
sacrificium
est SS.*

*Quid in cõ-
sideratione*

mola-

*consideran-
dum.*

molationis horâ, ad sacerdotis vocem cælos aperit? in illo Christi IESV mysterio, Angelorum choros ad se summis ima sociari? terrena cælestibus jungi? unumque ex visibilibus & invisibilibus fieri? Considera denique iterum iterumque quâ præparatione opus sit ut sacrificium hoc offeras. Et si planè maxima, cur nobis, obsecro mi frater, dies abeunt in negotia frivola? Credimus hæc? credere nos fatemur, at quæ vita fidei nostræ est, si id unde pendent universa bona, procrastinatur, negligitur; si quod summum est, minimi, quod minimum est, maximi fiat; si quod maximum, otiosè, festinanter, intempestivè, inconcinnè agitur & peragitur? An majus hoc negotium habemus? an utilius novimus? an honorificentius?

EXERCITIVM.

Isaïæ 59.

O Anima mea, ecce vides ut non est abbreviata manus Domini, ut salvare nequeat, neque aggravata auris ejus, ut non exaudiat. Veni igitur, & ascendamus in montem Domini, & domum Dei Iacob. Veni, & hauriamus aquam de fontibus Salvatoris; vulneribus tuis, ð IESV amantiſſime. Iniquitates nostras diviserunt inter me & te, & peccata tua absconderunt faciem tuam à me, ne exaudires, veruntamen, Ecce revertor ad te in toto corde, & quero te. Respice prodigum & suscipe me, quem tam amanter vocas, & invitas ad te.

Isaïæ 59.

Isa. 55. 1

Isaïæ 25.

Humilia-
tio sui.

Venio ergo ut emam absque argento, & ullâ commutatione vinum & lac à te, Pridiè enim quam patereris, accepisti calicem, & gratias agens dedisti gratis, fecistiq; convivium pinguium, pinguium medullatorum, ad quod suspiro. Gustavi enim quàm suavis sit Domine spiritus tuus, & licet miser & nudus, & miserabilis sum, audivi & credo toto corde, totâ animâ meâ, quàm misericordiam potiùs velis, quàm sacrificium præter illud, de quo ille, Sacrificium Deo spiritus contribulatus, cor contritum & humiliatum non despicias, imò post hoc gratiâ tuâ & dignatione, pro charitate tuâ infinitâ erga me, hoc retribuam tibi, & pro omnibus quæ retribuisti mihi, calicem salutaris accipiam, &

nomen tuum Domine invocabo. Laudans invocabo Dominum,
 & ab inimicis meis salvus ero. Vota mea reddam coram omni Psal. 115.
 populo ejus, in atris domus Domini, in medio tui Ierusalem.

Exercitium pro Sacerdote.

QVIS sum ego, & quæ domus patris mei? quis es tu Domine
 Deus meus! magnus es, Domine, & laudabilis nimis, &
 magnitudinis tuæ non est finis. Vnde ergo recordatus es nominis
 mei, ut faceres me genus electum, regale sacerdotium? Quis sum
 ego ut memor sis mei? qui factum est ut eligeres me ex millibus,
 ut fungerer Sacerdotio coram te, & haberem laudem in nomine
 tuo, & offerrem tibi incensum in odorem suavitatis? unde hoc Gregor.]
 mihi ut ego essem sal terra, ut quisquis mihi Sacerdoti jungitur,
 quasi ex salis tactu, æterna vita sapore condiretur, & ego non sa-
 piam quæ Dei mei sunt, quæ sursum sunt? O lux mea, quæ illu-
 minas omnem hominem, unde hoc mihi ut essem lux mundi, ut
 lucerem sic coram hominibus, ut viderent opera mea bona, &
 glorificarent te Patrem meum qui in calis es? Ego esse potero fi-
 lius tenebrarum, & sæculi hujus, vanus & cupidus, & querere
 aliquid extra te qui es pars mea & hereditas mea?

O quam desidero honorificare te, & amare super omnia! Ab-
 si ut etiam de me ò infinita bonitas, conqueri possis & dicere:
 Filios enutrivisti & exaltavi, ipsi autem spreverunt me! Filius ho- Isaiz 1.2.
 norat patrem, & servus dominum suum. Si ergo pater meus, &
 pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, meritò
 queris & quereris ubi est honor, ubi amor meus? & si Deus uni-
 versorum tu es, meritò rogas ubi est timor meus. Utinam sic te
 timeam, sic te amem ut postulat à me Majestas tua & amabilis-
 sima Charitas tua.

Ecce audio talem oportere esse Sacerdotem, ut quod populus
 pro se apud te, Domine, non valet, ipse pro populo mereatur, quod
 poposcerit impetrare. Quia scriptum est, si peccaverit populus,
 orabit pro eo Sacerdos. Quæ autem fiduciâ pro peccatis alienis Aug ser. 2.
 ad Deum intercessor venio, qui de propriis securus non sim? Mise- in Psal. 3.
 rere mei, Deus, miserere mei, cor mūdum crea in me, cor novum,
 cor carneum, cor quod tibi placeat, contritum & humiliatum,

ut despiciere illud nequeam, sed in eo in pace, & in idipsum dormire & requiescere, & mansionem in eo facere.

In sole posuisse diceris tabernaculum tuum, & ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo. O utinam ergo sole esse queam, ut in me sit tabernaculum, & thalamus tuus. Imò sacerdotalem animum solaribus radiis puriorem esse oportet. Quid ergo faciam? Quid facies de me, ò infinita bonitas? quis potest facere mundum de immundo conceptum semine? nõnne tu qui solus es Cor mundum crea in me Deus, & spiritum rectum innova in visceribus meis; spiritum sancti timoris, sapientie ac scientie, spiritum amoris ac filiorum tuorum, ut dicere possim: Vivo ego, iam non ego, vivit verò in me Christus; ut sic queam vivere in tibi vivam, sic N. & sic N. & moriar mihi.

Ecce venio ad te ad thronum misericordie tue, ad te bone JESU, qui dilexisti iustitiam & odisti iniquitatem, & propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo letitie præ consortibus tuis, ut de plenitudine tuâ accipiamus, & hauriamus aquas de fontibus tuis. O dulcissime Redemptor mi, da mihi, uti promissisti mensuram bonam, & confortam & coagitatam, quia bonus es, quia in sæculum misericordia tua. Quæ illa mensura? tu illa es, & omnia mihi es. Da ergo mihi te ipsum, da ut istud quod tibi amantiissime offero, tibi sit in odorem suavitatis, in quo caritua in veritate sumitur. Vbi summis ima junguntur, ubi ad ipsam præsentia Sanctorum. Vbi tu es Sacerdos & sacrificium, mirabiliter & ineffabiliter constitutus, Tu Sacerdos summe pietissime Pontifex, qui compati nosti infirmitatibus nostris, cum clamore valido preces supplicationesq; offerens, exauditus es pro reverentiâ tuâ. Exaudi me per sanguinem tuum, per meritum tua, & multitudinem miserationum tuarum.

Hebr. 5.

Animæ
purgatorii
juvandæ,
&c.

Zeli actus.

Ecce fideles animæ afflictæ sponse tue, ardentissime suspirantes ad amplexus tuos clamant ad me, ut miserear earum. Ecce peccatorum pereuntium plurima turba, miseriam ipsâ suâ quasi ejulatu magno subsidium flagitant & dicunt. Empti sumus precio magno, & quod laveris eos in sanguine tuo. Itaque per gratiam tuam cupio & ego anathema esse pro fratribus his meis, ne in aeternum maledicant tibi, ò bonitas, quæ replet nos cum benedictione

meditatione in caelestibus. Ecce quot justis, amici, N. & Benefactores N. afflicti expectant hanc elevationem manuum mearum, sacrificium hoc vespertinum. Quid faciam? iussisti me legatione fungi pro omnibus, & omnium peccatorum, quorum primus ego sum delicta porto, vel potius, ut verè, tu portas in me. Ego loquor ad Dominum pulvis & cinis, canis mortuus, & vapor & nihilum: protector meus esto, ne derelinquas me Deus salutaris meus. O Pater aeternae, dirigatur obsecro, ià oratio mea, sicut incensum in conspectu tuo: & respice, Domine, ad unigenitum tuum, respice in faciem Christi tui, & per illius amarissimam passionem, & memoriale eiusdem concede reis veniam, defunctis solatium, medelam aegris, afflictis consolationem, peccatori conversionem, iustis perseverantiam, & mihi ut te diligam toto corde, & totâ animâ mea, nunc & per infinita saecula. Amen.

Psalm. 140.

Praxis preparandi sese ad Sacrum: seu octo gradus, quibus anima ascendat ad tabernaculum Dei cum hominibus, sanctissimam Eucharistiam.

A Nie omnia confessionem instituire, vel saltem examine cor mundare convenit, ad adventum illius. cuius oculi mundissimi sunt, & ad iniquitatem respicere non possunt. Deinde aliquo temporis spatio, ante Sacrum octo his velut gradibus ascende ad tabernaculum. Primò, fidem vivam excita tum praesentiae Dei, si in ullâ oratione, tum realis corporis Christi in Vener. Sacramento, & cogita quâ intentione illi offerre sacrificium velis.

1 Gradus.
Actus fidei.

Secundò, defectus ac peccata vitae praeteritae universim deplorea, optando vehementer totâ eâ preparasse te habitaculum cordis tui, Domino tuo. Si tempus ferat, defectus, quos jam adhuc experiris, coram Deo detestare; maximè eum, contra quem te examine particulari exerces; & virtutum ornatum pete.

2. Contritio.

Tertiò, considera mundum universum, & lamenta ac desideria animarum in Purgatorio, & viventium pericula; multorum item in terrâ fervorem: eoque accende teporem tuum. Potest etiam aliquod motivum addere, ad varietatem, ex iis quae infra ponentur.

3. Zelus & charitas.

Quartò considera, quidquid est in ullâ creaturâ, in Deo, ut fonte

4. Consideratio bonitatis divinae.

fonte

fonte atque abyſſo, infinitius perfectius contineri: quanto affectu mortales ad illas ferantur; quanto tepore ad Deum loquendum feraris, omnemque affectum in eum transfer: ut nihil ames, nihil timeas, extra illum.

5. *Aemulatio Sanctorum.*

Quintò, cogita quo fervore sancti Apostoli, Martyres, & Virgines communicarint, dum viverent, quo in morte, & quo Deum, recepti in cælum, affectu complexi, quoque jam complectantur; eumque æmulare, & supplex eos roga ut tibi ad id dignentur.

6. *Angelorum item & B.V.*

Sextò, attende similiter quo id fecerint & faciant Angelorum spiritus, jam nacti post prælium cum dracone æternam securitatem, & imprimis Regina eorum sancta Maria. eorum suscipere Dominum opta, & ad eum suspiraj; ac B.V. inprimis patrocinium implora.

7. *Beneficiorum Dei recordatio.*

Septimò, considera beneficia Dei quibus te prævenit, generalia & particularia, & iis te accende: spemque diligenter tracta obtinendi cætera ad salutem necessaria.

Octavò, admirare potentiam, sapientiam, & in primis bonitatem Dei, & amorem æternum hinc elucentem: ac fidei, spiritus caritatis affectus exerce.

Post hæc, valde collecto animo ac silentio ad locum sancti c. ij. Ad aquam lustralem vel lotionem manuum excita commotionem & orationem antelectionem Horarum, vel Sacramentum auditionem positam recita, & hanc qua intentione dirigetur & ex concessione Greg. XIII. *Indulgentia 50. annorum* acquiritur. Ego volo celebrare Missam, & conficere corpus & sanguinem Domini nostri I. sv Christi, juxta ritum sanctæ Romanæ Ecclesiæ ad laudem omnipotentis Dei totiusque curæ tantis, pro omnibus qui se commendarunt orationibus meis in genere & in specie; & pro felici statu sanctæ Romanæ Ecclesiæ. Amen.

Gaudium cum pace, emendationem vitæ, spatium veræ penitentia, & consolationem sancti Spiritus, perseverantiam in bonis operibus tribuat nobis omnipotens & misericors Dominus. Amen.

Exercitium quòd superiora ferè complectitur.

Desideriū & fames Ven. Sacramenti.

O Rex Regum & Domine Dominantium sic vivit anima mea ad te fontem vivum, ad te, o finis & principium meum, desidero te amantissime suscipere, idque, ut te, quod mihi manducandum possim super omnia amare, queso Domine mihi jucundum sit.

hoc eloquium meum. Confitebor tibi in vasis Psalmi mirabilem
 hanc veritatem tuam, opus enim grande quod fecisti mihi, &
 mirabile; imò memoria & summarium omnium mirabilium
 tuorum. Miretur quis te verbo uno ex nihilo creasse omnia, mi-
 rabor ego te verbo hominis, & pane caelesti recreare omnia.
 Stupeat qui volet magnitudinem universi hujus; ego magis abbre-
 viatum te esse, & Verbum, sub minimâ specie Sacramenti hujus,
 amo te, & extollo charitatem tuam, quia calum & terram de-
 didisti homini, & omnia subiecisti sub pedibus ejus. Sed super ama-
 bili mihi es, quod te mihi, cali & terra Dominus sic dones. & cu-
 jus ero ego si non tuus? hæc firmâ fide credo, & pro eo paratus sum
 mori ut vivam tibi, quod spero, & te amem, quod totis viribus
 concupisco. Tuus ego sum, & tu ex nihilo creasti me, & sic me
 recreas & nutris? Quod sum, possum et scio, tuû est, et quomodo
 Pastor bone Creator mi non adhærebo tibi toto corde meo? Quo-
 modo potui aliquando sic & sic N. derelinquere te? & pergere in
 ruinam? Nunc verò miserere, & IESV, pupilli & filij prodigi tui,
 pulsantis viscera misericordie tuæ, ut possim hæc N. emendare
 gratiâ tuâ, tecum terrena omnia despiciere, in novissimo loco re-
 cumbere, pauper & contentus esse. Non sum enim, non sum, aman-
 tissime IESV, ego vilissimus servus major te Domino & prepo-
 tenti Deo meo, da voluntatem & tuam unius gloriam querere,
 tibi in omnibus obedire.

O quot video pereuntes animas, quot conspicio affligi sponsas
 tuas in flammis! quot amicos tuos in angustijs! morituros in peri-
 culis. Hi omnes flagitant abs te per sacrificium hoc meum solatiû.
 Et torpere possum? desidero ergo te humillimè & amantissimè sus-
 cipere, & sincero amore tibi conjungi, & nunquam abs te sepa-
 rari, in te enim omnia habentes, et à te, quomodo possumus te
 Domine IESV dimittere? Nonne tu fons omnis boni & omne bo-
 num nobis es? Quanto igitur par est affectu, cum tanto sua qua-
 rant filij saculi hujus, me querere te & suscipere te, & complecti
 te purissimo amore, ad gloriam tuam? Desidero te millies mi
 IESV, quando venies? ut unum tecum me facias.

O utinam te cum omnium Sanctorum & Angelorum affe-
 ctu, cum B. Virginis velut immenso amore, & omnium creatu-

Fidei actus
 primus
 gradus.

Contritio
 secundus
 gradus.

Tertius
 gradus ze-
 lus & cha-
 ritas.

Quartus
 consideratio
 bonitatis
 divinæ.

Quintus
 amulatio
 S.

Ggg

rarum

Sextus.

B. V. imitatio & Angelorum.

Septimus.

Beneficiorum Dei

recordatio.

rarum suscipere te possim, qui tot benedictionibus immeritus prevenisti, o Deus meus! O potētissime, & optime Deus meus, gratulor tibi & gaudeo de omni bono tuo, & gratias agere vobis hoc sacrificio pro omnibus beneficiis tuis, & quia pro me natus crucifixus & mortuus es, o vita nostra, nōne quia fecisti me, debeo me tibi, & quia me sic refecisti plusquā me? quid iam retribuā tibi, quod dum me pascere vis corpore & sanguine tuorum improborum & tepidorū iniuriis in hoc Sacramento exponere dignatus sis, idē, quia deliciae tuae sunt esse mecum, qui desiderabas hoc Pascha mecum celebrare.

Octavus.

Perfectio-
num divi-
narū con-
sideratio.

O quanta hic Deus meus potentia elucet, quanta emittit sapientia, sed super omnia inexhausta bonitas & misericordia tua! credo tibi, veritas aeterna, quod verē & realiter mihi praesens sis in hoc memoriali Passionis & mortis tuae, potentia, sapientia & bonitatis tuae, verē tu Deus absconditus, & vides & audis, scrutaris intima mea, sic totus in toto, ut etiam in singulis partibus indivisibilis, & immutabilis, ut me verem pascas & facias, ut me doceas humilitatem, obedientiam, patientiam, charitatem

Resignatio.

& perseverantiam. In te solo spem omnem colloco, & resigno me divinae providentiae tuae, & diligo te toto corde & animā mea. Offero tibi hoc sacrificium laudis in unione sacrificij cruenti, & omnium meritorum tuorum. Offero me & omnia propria mea, & commendo eos, & ea pro quibus orare debeo, quia tu fecisti vis; & sincerissimē statuo coram te, o IESU, amor aeternus tibi vivere & mori, da mihi gratiam ad haec omnia, sine qua nihil omninō possum, o Deus meus, Deus cordis mei & omnia. Amen.

Considerationes, seu Motiva varia, pro affectu vario ac tempore consideranda, expendenda simul primò; quis veniat; secundo ad quem; tertio, quare.

PPRIMUM est, magnitudo amoris Christi in hoc Sanctissimo Sacramento, ubi hoc consideraveris, uti poteris exercitatio illo: *Haccine vera*, ut supra pag. 7. Secundum, miracula, &

ca hoc facta, & beneficia ab alijs per hoc ipsum impetrata. Tertium, magnificentia, quâ ubique colitur. Quartum, effectus Sanctissimi Sacramenti; qui sunt, illuminatio, unio, & confortatio. Quintum forma institutionis illius. Sextum, quod sit medicina omnium malorum, atque per hoc mysterium omnia miracula à Christo Domino facta, innoventur. Septimum, finis hujus, qui est deificatio nostra. Octavum, hæc sententia: *Probet autem seipsum homo, & sic de pane illo edat, & de calice bibat: qui enim manducat & bibit indignè, judicium sibi manducat, & bibit, &c.* Nonum, consideratio, quasi quis præ omnibus solus ad cœnam Christi Hierosolymæ vocatus esset, & facta ei forent quæ cæteris Apostolis. Decimum, Zachæi historia. Undecimum, consideratio horum verborum; *Ecce panis Angelorum, factus cibus viatorum, non mittendus canibus.* Duodecimum, consideratio, quàm frequenter communicaveris; quanto oportuerit fructu, quàm parvo tamen. Decimumtertium, meditatio horum verborum: *Delicia mea, esse cum filiis hominû.* Isaia 5. vel istorum, quod erit Decimumquartum. *Quid est, quod debui vineæ meæ facere, & non feci,* vel Decimumquintum: *Desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscum, antequam patiar.* Decimumsextum, sit applicatio sensuum, super quinque sensibus B. Virginis communicantis, vel Deum cœipientis. Decimumseptimum, consideratio; quid sit, peccatorem demittere Christum Dominum in stomachum: nõnne enim hoc est regem velut in sterquilinio collocare? Et tamè præ amore non offenditur. Decimumoctavum. Pastorum ad Christum vocatio. Decimumnonum adoratio Magorum. Vigésimum, transfiguratio. Vigésimumprimum, Magdalena convertio. Vigésimumsecundum, cæci illuminatio. Vigésimumtertium, Samaritana convertio. Vigésimumquartum, Lazari suscitatio. Vigésimumquintum, ingressus in Ierusalem. Vigésimumsextum, apparitionem post resurrectionem B. Virgini, aut alteri factam meditari. Vigésimumseptimum, erit figuram aliquam considerare, & applicare, sunt autem: arbor vitæ, sacrificium Abelis, Melchisedech, sacrificium, Abrahami, & sacrificium Agni Paschalis, manna, arca fœderis, panes propositionis, panis Eliæ subcinericius, sacrificium propitiatorium, farina Elisæi quæ sustulit amaritudinem ollæ, miraculum quinque panum. Vigésimumoctavum, meditatio perfectionis alicujus divinæ, sunt ea: Fœderitas Dei; Iustitia, Amor, Liberalitas, Longanimitas, Misericordia, Patientia, Pulcritudo ejus.

1. Cor. 11.

Lucæ 22.

Praxis colligendi se in Missa sacrificio.

NOTANDVM Primò diligenter, secundùm tres vias, diuersas
que dispositiones, varios à Spiritu Sancto modos suggerens
eosque quemlibet sequi oportere.

NOTANDVM Secundò, quosdam varijs imaginibus animam
collectum seruire; quod quia quandoque nocet, caute uti
pandum. Tamen post præparationem superiorem, & recitatio-
nem istius, *Ego volo celebrare Missam*, &c. prodest composi-
tionem aliquam facere. v.g. Pro viâ purgatiuâ; considerare Chri-
stum iudicem, clementem tamen adhuc, dum tempus est mori
rendi. Pro illuminatiuâ; Christum videre in solio cum B. Virgine,
& Angelis, à quo, usque ad altare radius lucidissimus, per
quem Angeli, velut scalam Iacob ascendant; & preces ad altare
tium offerant. Pro viâ unitiua; considerare curiam caelestem
ardentem amore Dei, & illam, & omnes creaturas nos horra-
tes ad eundem; & audire Christum Dominum dicentem: *Pro
dilecta mea, veni sponsa mea.*

Cant. 2.
Quater se
colligere quis
potest.

In ipso sacrificio quater te colligere potes. Primò, in initio
Secundò, offeritorio; Tertiò, consecratione; Quarto, commu-
nitione. In initio tibi affectuosè repræsenta Christum in honore
ad sacrificium crucis se parantem ac prostratum; & contra-
nium excita. Secundò, euntem ad montem Calvaria; ibique ex-
spectantem dum crux paratur, & immoletur, & plenè te respici-
ad ardua; Tertiò, elevationem crucis, & Christi immolatio-
nem. Quarto, mortem illius & sepulturam, & quo potes ante
re eum complectere.

Attenden-
dum verbu.

NOTA non oportere à verborum intellectu deflectere, sed
ad Christum præsentem dirigere, eumque adorare. Si enim aliter
cogites, quid interest, quæ verba sacra, citra præceptum tacite
dixeris? Patribus his quatuor, perfectiones diuinas. Iustitiam,
Potentiam, Sapientiam, Bonitatem attribuere, & pro quatuor
beneficijs præcipuis eas Domino offerre etiam quis potest.

Sensus ver-
borum in-
spiciendus.

Cùm certum sit memoriam rei bonæ, æquè ac malæ reficere
ri sapè verbo uno; utile mihi visum semper fuit, non solum
Psalmorum varios sensus explicare, sed etiam officij Missæ
sicut in illis, sic hîc, mens minus eo pacto distrahat; sed
tamen, cum multis id noxium sit, alligetur: sed cogitationes
& reflexiones paucas hîc suggero, ut, quocumque modo
ut sic loquar, cogitationis cadat, cadat bene. Quàm facile
consuetudo magistra docere debet. Certum est mentem vel
verba, vel rem advertere, vel ad vana cogitationem evagari,
piis non assuescat. Cùm ergo accedis, ut laves; excita cogita-
tionem

tionem. Cum hostiam patenae imponis, per illam orationem, *Ego volo*, renova intentionem. Ad amictum; statue ferventer, nullum incursum dæmonis, vel distractionem admittete, dicendo: *Impone, Domine (pro me velate) capiti meo galeam salutis, ad expugnandos diabolicos incursus.* addere mente poteris: *Iuravi enim, & statui custodire iudicia justitiæ tuæ.* Ad albam: pete virtutum ornatum, & suspira ad Christum, dicendo, *Dealba me, Domine (pro me illusa) & munda cor meum,* &c. Ad cingulum: *Frangere me, Domine, (quem alligaverunt peccata mea) cingulo,* &c. Ad manipulum: resigna te ad omnia adversa, dicens: *Merear, Domine, (vulnerate pro me) portare,* &c. Ad stolam: aspira ad Deum, & dic, *Recede mihi, Domine (qui hic te in pignus gloria dedisti) stolam,* &c. Ad casulam: propone vivere & mori in Dei amore, dicendo. *Domine, (qui bajulasti crucem pro me) & dixisti,* &c. Egredifurus, saluta crucifixum, & renova intentionem, dicendo: *Gloria Patri, cujus hic scilicet potentia; & Filio, cujus sapientia; & Spiritui Sancto, cujus hic infinitus amor elucet.* Incedendo, excita vivam fidem, & mox adora ad altare Deum cum Angelis præsentem, ut complures SS. Patres asserunt, dicendo iterum, *Gloria Patri & Filio & Spiritui sancto, ac fidei, spei, charitatis affectum mente eliciendo, v.g. Credo Domine, in te spero, & ex toto corde te amo.* Tum accede ad altare, manedo in Dei præsentia. Librum cum aperis, memor esse poteris ejus Libri, quem aperuit Agnus, & septem signacula ejus. Et iterum in medio, pro defunctis, vivis omnibus, & ad gloriam Sanctorum, intentionem renova, cum actu fidei, spei, & charitatis. Ad pedem altaris idem facias, & humilia te valde, cum Christo descendente ad ima, & adora pro omni creaturâ.

Cum ad verba veneris, non properè, sed clarè & distinctè pronuntia, affectusque indue, quos illa continent, v.g. Ad *Introitus*, excita fiduciam. Ad *Confiteor*, contritionem, & firmum propositum. Ad *Misereatur*, ex zelo mente opta, ut omnes sanctificent Dei nomen. Osculum altari semper fige ex magno amore; & statue adhærere Deo. Ad *Gloria Patri*, magno affectu adora Sanctissimam Trinitatem; & opta, ut omnes ei serviant. Ad *Kyrie*, ora pro te, pro peccatoribus & purgandis. Ad *Gloria in excelsis*, fac ut in *Gloria Patri*, ac omnia auctori Deo tribue. Oratio Prima semper sit pro primaria intentione. Secunda, ad libitum. Tertia, pro commendatis. Ad *Per Dominum*, offer Deo omnia merita Christi, & ingentem fiduciam excita: scriptum est enim. *Quidquid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis.* Lege Epistolam velut à Deo tibi missam ex summo amore, cum implendi præcepti voluntate. Ad *Dominus vobiscum*,

Dilavas, contere.

Pf. 118.

Cogita supra altare calicem apertum.

Quid initio sacri faciedum.

Ioan. 14. Epistola Deâ Scriptura.

Ggg 3

opta,

*Ad Domi-
nus vobiscū.*

opta, ut sicut Dominus ubique per essentiam præsens est, ita cum omnibus dignetur esse per gratiam, ut egregie suggerit P. Punte. Ad benedictionem, pete zelum, & animarum conversionem, Euangelium, ut à Christo IESV audi; in fine osculando

Nota.

librum gratias age; & factor verbi esse propone, non audire tantum. Ad *Credo*, eliciendo actus fidei honora Deum, pro eo quòd Ethnici & hæretici incredulitate suâ eum inhonorant, & gratulare, cum B. Teresâ, Christo, quòd regni ejus non erit finis, in cæteris sicut unctio docebit, fidei, spei & charitatis

Ad Oremus.

Ætus misce. Ad *Oremus*, omnimodam tui diffidentiam & humilitatem excita. Ad Offertorium, respice in cælum ad Deum

*Ad Offer-
torium.*

Patrè; Secundò, ad te & nihilum tuum; Tertiò, toto cordis affectu offer te, & vota, & postea dic: *Suscipe*, &c. Dum vinum infundis, gratias age Deo, quòd in his speciebus vilibus sit dignatus se præ amore tui occulere. Dum aquam, opta sic uni Deo. Ad oblationem calicis offer te iterum, & purissimam intentionem renova. Ad *In spiritu humilitatis*, ex animo contem

*Contritio
excitanda.*

humilia te, & conterere. Ad *Lavabo*, iterum conterere, & gratias age, quòd ablutus sis sanguine Christi. Ad *Suscipe Sancta Trinitas*, fac ut in oblatione. Orationes recita, ut supra. Ad *sum corda* attentionem renova. Ad *Gratias agamus*, gratias age, ut Indulgentiam centum dierum promerearis. Ad *Benedictum qui venit*, &c. invita Dominum omnium Sanctorum affectu in

*Pro quibus
orandum est
quo ordine.*

animam tuam. Ad *Memento*, ora Primò, pro te ipso, ut libereris à defectibus tuis, eosque derestare; Secundò, virtutes certas, v.g. amorem, humilitatem, pacem, Dei præsentiam, perseve-

*Ad Conse-
crationem.*

rantiam pete; Tertiò, exerce actus fidei, spei, charitatis & religionis, vota que renova, si Religiosus sis. Deinde, ora primò, pro parentibus & Superioribus; Secundò, pro commendatis tibi & subditis, Tertiò, pro benefactoribus; Quartò, inimicis;

Quintò, vocatis ad religionem, & fidem; Sextò, pro tota Ecclesia. Hæc per casus Latinos retinentur, aut per IESV Christi crucifixi membra; ita ut in capite, Superiores; in dextra, subditi, & commendati; in sinistra, benefactores, in corde, inimici; in pede dextro, convertendi; in sinistro, universa Ecclesia collocetur. Ad *Communicantes* invoca Sanctos. B. Virginem, & spousum ejus, &c. Ad *Hanc igitur, obsequium servitutis*, proponere

quis potest, omnia, etiam minimas regulas, servare, ut servus fidelis. Ad *Dilectissimi*, excita amorem Christi. Ad *Qui prædixit*, &c. *cepit panem*, fidem. Ad *elevatis oculis*, præsentiam Dei renova. Ad *Gratias agens* cas age. Ad *Benedixit, fregit, dedit* exerce fidem, spem, charitatè, ita ut desideres quantum potes, & quanto affectu omnes creaturæ possent, Deo hoc sacrificio grati-

cari. Mox prolatis verbis omni excipe venientem affectu illicque

illi que gratulare, & trinâ cum adoratione adora pro omnibus qui blasphemant, fide, spe, charitate. Ad calicem, idem fac, Ad *Vnde*, &c. exerce gaudii actus de ascensione Christi, & gratias age Deo pro Sacramenti hujus institutione. Ad *Iusti Abel & Abrahæ*, offer omnia sacrificia vetera. Ad *Permanu sancti Angeli*, roga ut etiam auxilio sint, & sanctus Michael impetris. Ad *Memento etiam, Domine, famulorum*, cogita necessitatem eorum, & obsecra Dominum, per passionem ejus; & propone sic vivere, velut hodie moriturus. Ad *Nobis quoque*, sub omnibus te humilia, & invoca Sanctos. Quoties autem sanctissimam hostiam tangis, toties omni omnium affectu id facias, & complectaris Dominum tuum. Ad *Omnis honor & Gloria*, intentionem renova. Ad *Audemus dicere*, excita fiduciam, & recita attentè singulas petitiones, quibus omnis intentio continetur, quâ communio suscipi potest. Ad *Per eundem*, mortui Christi memoriam renova, vitam tuam illi dedica. Ad *Agnus Dei*; *IESUM* velut in præsepio jacentem, vel in sanguine suo post flagellationem, velut in throno caelesti sedentem adora. Ad orationem de pace excita contritionem. Ad Secundam, fiduciam, & pete liberari à peccatis. Ad Tertiam *Perceptio*, pete perseverantiam & amorem excita. Ad Primum *Domine, non sum dignus*, humilia te ob peccata sub omni creaturâ, & dole de iisdem; ad Secundum; considera beneficia Dei, & humilia te, quod is non responderis; ad Tertium, abyssum perfectionum Dei intueri, & tuam miseriarum & peccatorum, & collige omnes affectus ex omni creaturâ in Deum, & vide Christum te omniaque tua inspicientem: deinde renova vota, ac fide, spe, & charitate summâ Deum amplectere, optans affectum omnium Sanctorum. Postea sumendo, ardentissimum Christi amorem attende, & quasi os lateri admovendo, amplectere arctissimè, ac opta, ut omnes eum laudent, teque ei vicissim trade. Ad calicem, immensum rursus amorem Dei considera, eique te totum devove, manendo in gratulationibus, & amoris actibus, abyssum majestatis Dei, & tuæ vilitatis attendendo, levi oculi mentis conjectu. Ad cætera, ut supra. Ad *Ite, Missa est*, gratias age. Ad *Placeat tibi*, iterum offer cum omni desiderio triumphantis, & militantis Ecclesiæ purissimâ intentione, ut verba docent. Ad benedictionem, humilia te, & pete efficaciter pro te, presentibus & commissis. *In principio*, totum dicatur, considerando mysterium sanctissimæ Trinitatis, & gratulando, & amplectendo, maximè cum legitur, *In propria venit, & sui eum non receperunt*. In genuflexione, gratias age pro omnibus; & rursus in medio, incipiendo *Trium puerorum*. Ad *Benedicite*, ad singula te humilia, eò quod indignus sis & insufficiens; & simul

Adoratio.

Ad contactum hostiæ.
Intentiones
varie in
Pater noster.Ad Domine
non sum dignus.

In Communione.

In principio.

omnia ad laudandum Deum, tamquam te aptiora invita. Ad *Actiones nostras*, omnes offer. adde *Pater*, & *Aue*, pro defunctis, & merere indulgentias pro animabus quas poteris.

Post sacrificium Missæ.

Gratulatio. PRIMò, fidem vivam excita & considera, iterum maiestatem Dei, teque eâ plenum, & Angelis cinctum, eique gratulari potentiam, sapientiam & bonitatem. humiliando te sub potentia manu ejus, & ei te resignando, eum super omnia amando, omnemque creaturæ affectum in eum refundendo. nihil enim boni, nisi à fonte honorum. Secundò, vide ut te sub omnibus colloques & humilies; ideoque percurrere, & aperi Christò indignitatem & misérias tuas, & eum quasi has scrutatorem considera, & propone unam potissimum seriò emendam, atque ad hoc pete gratiam. Tertiò, gratias age omnibus Angelis & Sanctis ad hoc invocatis, & eorum affectu assumpserunt, quo ipsi Deo gratias pro suâ salute egerunt ingressi in caelum, æternumque agunt, illum amplectendo, & ora ut pro votorum extirpatione intercedant; cum quibus etiam colloqui exercere aliquando posses. Quartò, offer Domino Deo filium, & percurrere singula passionis & vitæ mysteria; & per illa postulare pro te & amicis gratias: teque & omnia offer ad ejus gloriam animam scilicet; & corpus, proponendo ejus sensus, manuum oculos, aures & linguam custodire. Quintò, considera quid Deum omnia in corde lustrantem; & vota, si Religiosus es, renova: pauperrima elige, voluptates respue, Superiores recognosce pro vicarijs Dei, & offer omnes actiones tuas, debita beneficia Dei percurrere, generalia & particularia; & ut in omni creaturâ omnia pro nobis, & in nobis operetur, & præsens sit, ejus item summum amorem erga nos perpende; & gaude tuum de ejus bonis, teque totum ei resigna, omniaque creaturæ contemne, propone verò quantum poteris, omnes ad illum trahere, & iterum omnia ad ejus honorem facere, actiones quantum potes prævidendo, ne quid tanto hospite indignum agas.

Humiliatio. nim boni, nisi à fonte honorum. Secundò, vide ut te sub omnibus colloques & humilies; ideoque percurrere, & aperi Christò indignitatem & misérias tuas, & eum quasi has scrutatorem considera, & propone unam potissimum seriò emendam, atque ad hoc pete gratiam. Tertiò, gratias age omnibus Angelis & Sanctis ad hoc invocatis, & eorum affectu assumpserunt, quo ipsi Deo gratias pro suâ salute egerunt ingressi in caelum, æternumque agunt, illum amplectendo, & ora ut pro votorum extirpatione intercedant; cum quibus etiam colloqui exercere aliquando posses. Quartò, offer Domino Deo filium, & percurrere singula passionis & vitæ mysteria; & per illa postulare pro te & amicis gratias: teque & omnia offer ad ejus gloriam animam scilicet; & corpus, proponendo ejus sensus, manuum oculos, aures & linguam custodire. Quintò, considera quid Deum omnia in corde lustrantem; & vota, si Religiosus es, renova: pauperrima elige, voluptates respue, Superiores recognosce pro vicarijs Dei, & offer omnes actiones tuas, debita beneficia Dei percurrere, generalia & particularia; & ut in omni creaturâ omnia pro nobis, & in nobis operetur, & præsens sit, ejus item summum amorem erga nos perpende; & gaude tuum de ejus bonis, teque totum ei resigna, omniaque creaturæ contemne, propone verò quantum poteris, omnes ad illum trahere, & iterum omnia ad ejus honorem facere, actiones quantum potes prævidendo, ne quid tanto hospite indignum agas.

Gratiarum actio.

Oblatio & Consecratio.

Votorum renovatio, & si oblatio.

Distributio Communionis.

SAnè si verbis sacris in eâ proferri solitis, attendas, abunde est. Poteris tamen, dum hierothecam, ô Sacerdos accipis, actum fidei, spei, ac charitatis excitare, ut in Elevatione. Quod enim aliud tunc animo volves? Ad *Miserere* contritionem renova; Ad *Agnus Dei*, & *Domine non sum dignus*, fac ut in Sacra-

Singulas hostias preme amoris affectu. Inter distribuendum, cave, oculis animoque evagari: sed aliquamdiu modò fidem, modò spem, modò charitatem excita; modo imitare Christum, se tradentem homini, & te ei resigna; modò potentiam, sapientiam, & bonitatem ejus admirare. Cæterum, ut supra de alijs dictum, Spiritus sancti unctio sequenda est, neque his, nisi per se sic fluant aromata gratiæ Dei insistendum. Sed observa sapè vel semel audivisse malam allusionem verbi alicujus, non parum obsuisse, & bonam pariter multum prodesse.

Oratio superiora complectens.

*T*hine Deus meus venis ad me infinita Majestas, infinita bonitas, venis ad me, & mansionem apud me vis facere, & meus es? quis mihi tribuas ut omnem affectum meum in te refundam, & revertatur tota anima mea in originem suam? O abyssum misericordiæ & charitatis! Vide afflictionem & pauperitatem meam N. & quid dives es in omnes, ne despicias me. Benedicite Domino omnia opera ejus, benedic anima mea Domino, & omnia quæ intra me sunt nomini sancto ejus. Visnam affectu omnium Angelorum & Sanctorum te complectar, & tibi gratias agam, & omnis Spiritus laudet te Domine, Suscipe, obsecro. in gratiarum actionem Pater æternæ vitæ & mortem N. unigeniti filij tui, & per hanc da mihi, ut vivam tibi, & serviam omnibus membris & potentiis meis. Domine ante te hoc est desiderium meum, sed & imperfectum N. meum viderunt oculi tui. Verum ecce vota N. mea tibi Domine reddo in conspectu omnis populi tui, & memor beneficiorum tuorum, & immense charitatis tuæ, dico tibi omnia opera mea, Credo tibi, & in te spero, & toto corde te diligo.

Alia sed brevior preparatio ad Sacrum.

¹ *M*anè meditationem ad Missæ Sacrificium ordina, aut certe ejus loco exercitium aliquod pium mente revolve. ² Lectionem horarum huc dirige, & quoties dicis, *Deus in adjutorium*, aut *Gloria Patri*, humillimè invita Dominum inutilis servus atque affectibus Psalmorum insiste. ³ Confessionem institue, aut præmissis examine contritione animum dispone, invocato Sanctorum Patronorum auxilio, & maximè B. Matris. ⁴ Cum verò jam ad Sacrum eundem fidem vivam, spem & charitatem exerce, saltem spatio aliquo. Deindè dum manus lavas, contritionem excita, ac dum hostiam imponis Calici intentionem formula consueta renova, *Ego volo, &c.* Eandem priusquam ab altari descendas, ut confessionem initio sacri facias, & præsentem Dominum Angelos item & Pa-

tronos tuos circumstantes facito, & fidei, spei ac charitatis actus elicitio, sacrificium auspicare.

Post illud iterum fidem vivificam, & humilia te valde, ac gratias age. 2. Spem taliq̄ue atque alijs bona humiliter flagita nihil hæsitans. 3. Charitatem accende commemorando passionis mysteria, cujus hoc Sacramentum memoriale est, teq̄ue & omnia tua Domino offer, prospice verò quid reliquum tibi die agendum, ne irreverenter tantus hospes apud te habeatur.

CAPVT VIII.

Meditatio ante sacrosanctam Communionem.

*A creatis
pete quid sit
IESVS.*

CONSTITVE te coram Deo, deinde gratiam pete loquendi Domino tuo.

Primò, considera Dominum IESVM quasi cum curia suà ad te venientem. Pete verò, quis sit ab omnibus creatis, nempe Deus potentissimus, sapientissimus, optimus, iustissimus, qui homo factus, tanta pro te fecit, sicut omnia pro te creavit, &c.

Aspira, ut sup. pag. 8. Hæcine firmâ, ibid.

*Preparatio
necessaria.*

Secundò, quantà præparatione opus sit, vide & qualem Deo ob beneficia debeas, doctus tot figuris, Sanctorum exemplis & ratione, cum omnes tituli Regis, Imperatoris, &c. ei conveniant, quem tu paras suscipere. *Credo tibi, ut sup. pag. 7.*

Vide cur veniat IESVS.

Tertiò, quomodo, & quare veniat, nempe ut plene se communicet, ut omnia miracula spiritualiter renovet: unde accipere potes personas diversas, modò ceci, modò hydropici, modò paralytici, ut Spiritus unctio te docebit, eoq̄ue affectu accedere, ut sanet te, & velut parvum mundum recreet, ac sanctum Spiritum innovet in visceribus tuis. Vide etiam quanti steterit Christo hic cibus animæ tuæ.

*Personam
induo.*

Fidei affectus exerce, ut sup.

*Quis tu sis
attende.*

Quartò, ad quem secundum animam & corpus veniat, attende, & detestare imperfectiones tuas præcipuas